

NOI LA 92

ISSN 2972-094X
ISSN-L 2972-094X

PUBlicație PERIODICĂ ONLINE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 92

@ revista92@scoala92.ro

021 3480375

ISSN 2972-094X

ISSN-L 2972-094X

Prezenta lucrare se adresează elevilor, cadrelor didactice și părinților și își propune să dezvolte abilitățile de lectură și scriere creativă ale tinerei generații.

**MULȚUMIM TUTUROR CELOR CARE AU
CONTRIBUIT LA REALIZAREA PRIMULUI NUMĂR
AL REVISTEI ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 92!**

ISSN 2972-094X
ISSN-L 2972-094X

CUPRINS

EDITORIAL	4
CALENDAR LITERAR	5
CREDINȚE ȘI TRADIȚII	6
ENGLISH CORNER	8
PENIȚE DE SIDEF	12
CLUBUL DE LECTURĂ	15
CREATIVE WRITING	17
ORA DE MATE	18
CONCURS	19
ABSOLVENȚI DE 92	20
DESPRE ALEGERI ÎN VIAȚĂ	22
PASIUNEA MEA	23
DINCOLO DE CANCELARIE	24
GHID DE BUNE PRACTICI	26
PAUZA MARE	27
ȘCOALA PĂRINȚILOR	28

Ideea revistei de la 92 este foarte veche. De ce era nevoie de o revistă a școlii? Motive pot fi multe, dar cel mai important este acela de a păstra, ca într-un ierbar, fapte, vise, gânduri, emoții, oameni.

Lucrurile se așază la timp, cu sens și deloc întâmplător.

Vom scrie cu cerneala iubirii, pe aripi de suflet, cuvinte magice care vor putea schimba lumea, dacă ne dorim cu adevărat.

Vor fi multe de spus, multe de împărtășit, multe de aflat, dar mai ales multe de simțit...căci viața este mai mult despre a simți, decât despre a ști...Vei pătrunde în lumea noastră a celor care trăiesc la 92 ca ACASĂ. Să fii sigur că tot ce vei citi va fi și despre tine! Fă-ți bagajele! Nu sta pe gânduri! Călătoria ta începe curând! Ia cu tine bucuria! Aruncă prejudecățile! Desoperă inefabilul!

Respiră! Citește! Iubește!

EDITORIAL

**Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu este să te pui în starea de a le face.
(Constantin Brâncuși)**

Este martie un nou început, este primăvara un nou timp, este școala noastră un nou acasă.

A sosit momentul ca dascălii, elevii și părinții să își dea mâna, să facă echipă și să demonstreze puterea lui a fi ÎMPREUNĂ.

Cu această putere, dragă cititorule, te vei încărca atunci când vei ajunge la final!

Să lași urme pe unde treci este un dat al vieții. Ne dorim să lăsăm la 92, urme frumoase pe un drum lung și senin.

**Irina Mădălina CHIRIAC
DIRECTOR**

“

Hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea este veselă și nevinovată și drept vorbind, acesta-i adevărul.
(Ion Creangă)

Ion Creangă s-a născut pe 1 Martie 1837, la Humulești în județul Neamț. A fost unul dintre cei mai mari scriitori români. Recunoscut în special datorită măiestriei basmelor, poveștilor, nuvelor și povestirilor sale, Ion Creangă este unul dintre clasicii literaturii române, mai ales datorită operei sale *Amintiri din copilărie*.

Mama sa era o fire foarte credincioasă, iar dorința ei cea mai mare era ca Ion Creangă să devină preot. Astfel, l-a încredințat bunicului matern pentru a-l îndruma să urmeze *școala catihetică din Fălticeni*, iar apoi *Școala de popi de la Socola*. Creangă nu era deloc încântat de această idee. După 12 ani de viață clericală, a fost exclus din preoție, după ce a fost părăsit de soția sa, Ileana.

Înainte de a fi autor de povești și creator de literatură pentru copii, Ion Creangă a fost învățător. Este și autorul primului Abecedar.

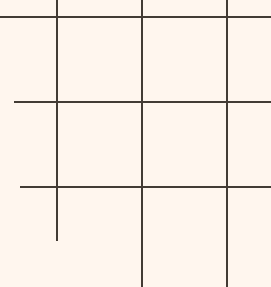
CALENDAR LITERAR

ION CREANGĂ - MĂRȚIȘORUL LITERATURII ROMÂNE

Amintiri din copilărie reprezintă partea cea mai personală a operelor lui Ion Creangă. Opera a fost scrisă la îndemnul prietenului său, Mihai Eminescu și a devenit una dintre cele mai importante pagini din literatura română. Această operă literară simbolizează copilăria fără griji, plină de peripeții hazlii și de oameni dragi.

Toate scrierile lui Creangă sunt pline de umor. Chiar dacă întâlnim multe regionalisme și arhaisme, limba cu care este scrisă întreaga operă a autorului este o limbă dulce, curată și vie.

Să ne bucurăm, dragi copii, de această moștenire uriașă lăsată de marele povestitor!

CREDINȚE ȘI TRADIȚII

SFINȚII 40 DE MUCENICI DIN SEVASTIA (ARMENIA)

Sfinții patruzeci de Mucenici se bucură de o mare popularitate în rândul creștinilor ortodocși, foarte mulți neștiind despre viața acestor bărbați tineri care și-au dat viața pentru credința în Hristos. Din „Viețile Sfinților”, luna martie, ziua a IX-a, aflăm că au trăit în vremea împăratului persecutor Liciniu (308-324) și toți se trăgeau din părțile Capadociei (Turcia de astăzi), iar slujba militară și-o desfășurau în orașul Sevastia din Armenia.

Aflându-se despre credința lor creștină, s-a dat poruncă să fie aduși în fața conducătorului Agricola și să jertfească zeilor păgâni, însă conducătorul lor, Chirion, a răspuns că vor lupta și se vor jertfi doar pentru Hristos, adevăratul Dumnezeu.

Datorită acestui răspuns, au fost închiși în temniță pentru a se răzgândi. În acest timp, ei s-au rugat firbinte lui Hristos să îi întărească în mărturisirea de credință cea adevărată.

După o perioadă, au fost din nou scoși să aducă jertfă zeilor, din porunca conducătorului de oaste Lisie, dar cu aceeași puternică credință s-au împotrivit, mărturisindu-l pe Hristos.

Înfuriat din cale-afară, Lisie a poruncit ca acești patruzeci de tineri, să fie dezbrăcați și obligați să intre într-un lac aproape înghețat, pentru că era iarnă, iar pe maluri au pus păzitori, ca niciunul dintre ei să nu fugă. Unul, însă, neputând îndura gerul, a renunțat la credința creștină, dar ieșind din apa înghețată și intrând în baia caldă, anume pregătită, a murit îndată, în vreme ce Mucenicii, după o noapte întreagă petrecută în iezerul înghețat, erau încă vii și se rugau.

Deodată, s-au arătat din cer patruzeci de cununi strălucitoare peste capetele lor, dar una stătea în văzduh, deoarece fusese pregătită pentru cel ce renunțase la credință.

În preajma Mucenicilor se afla și temnicerul Aglaie, care a avut curajul să rostească cu glas tare: Și eu sunt creștin!; sărind în apa înghețată, devenind împreună-pătimitor cu ceilalți, astfel întregindu-se ceata celor patruzeci. Au fost scoși din apă și supuși unor chinuri îngrozitoare prin zdrobirea gleznelor și prin arderea de vii. Astfel, cu toții au primit cununa muceniei. Numele celor patruzeci de Mucenici sunt: Chirion, Candid, Domnos, Isihie, Iraclie, Smaragd, Evnoic, Valent, Vivian, Claudiu, Prisc, Teodul, Eutihie, Ioan, Xantie, Ilian, Sisinie, Aghie, Aetie, Flavie, Acachie, Ecdichie, Lisimah, Alexandru, Ilie, Gorgonie, Teofil, Dometian, Caius, Leontie, Atanasie, Chiril, Sacherdon, Nicolae, Valerie, Filoctimon, Severian, Hudion, Meliton și Aglaie.

Rămășițele lor pământești au fost scoase din foc și înmormântate în orașul Sevastia, iar apoi s-au împărțit la toată lumea creștină. O parte dintre ele se află chiar în mănăstirea „Sfântul Ierarh Antim” din București.

TRADIȚII

Exisă tradiția ca, în ziua cinstirii Sfinților Mucenici, gospodinele să gătească mucenicil sau „măcinicii” gustoși în două feluri, în funcție de zona geografică. În Moldova și Bucovina, gospodinele gătesc patruzeci de colaci din aluat dospit numiți „mucenici” sau „brădoși”, în formă de cifra opt, reprezentând o formă umană. Aceștia sunt copti în cuptor, după care sunt unși cu miere și cu miez nucă. În Dobrogea, Muntenia și Oltenia, se prepară așa-numiții măcinici din apă și făină, într-o formă mai mică, care se fierb în apa cu zahăr, scortişoară și nucă, simbolizând lacul în care au fost aruncați Sfinții 40 de Mucenici. Cu sărbătoarea Mucenicilor, se deschide și anul agricol tradițional. Tot acum începe și curățenia de primăvară, dându-se foc uscăturilor nefolositoare din gospodării. În ziua Mucenicilor, se încheie și „zilele babelor”, zile de vreme capricioasă.

SFINȚILOR PATRUZECI DE MUCENICI, RUGATI-VĂ LUI DUMNEZEU PENTRU NOI! AMIN!

Rozalia Dorina RUSU
prof. religie

ENGLISH CORNER

March in the British and the American Culture

Some British and American holidays are famous all over the world and a lot of them have very long histories. However, although for many people March represents hope, revival, life, a new beginning or maybe just turning over a new leaf, it is not a month rich in celebrations for the people living in the UK or the USA.

The month starts with a very important day for the Welsh people, as on March 1st they celebrate St David's Day. He's the 'patron' or national saint of Wales. On this occasion the Welsh wear daffodils in the buttonholes of their coats or jackets, as the daffodil is the national flower of Wales.

Even though most countries associate 8 th March with Mother's Day, this is not the case either for the British or for the Americans. In Britain people celebrate Mother's Day or Mothering Sunday on the fourth Sunday of the Christian Lent.

Martie în cultura britanică și americană

Unele sărbători britanice și americane sunt renumite în întreaga lume și multe dintre ele au istorii foarte lungi. Cu toate acestea, deși pentru mulți oameni luna martie reprezintă speranță, renaștere, viață, un nou început sau poate doar începerea unui nou capitol, nu este o lună cu multe sărbători pentru britanici și americani.

Luna debutează cu o zi foarte importantă pentru poporul galez, deoarece pe 1 Martie aceștia sărbătoresc Ziua Sfântului David, ocrotitorul Țării Galilor. Cu această ocazie galezii poartă narcise galbene la butonierele hainelor, narcisa galbenă fiind floarea națională a Țării Galilor.

Chiar dacă majoritatea țărilor au asimilat ziua de 8 Martie cu Ziua Mamei, acest lucru nu este valabil nici pentru britanici, nici pentru americani. În Marea Britanie, oamenii sărbătoresc Ziua Mamei sau Duminica Mamei în a patra duminică a Postului Paștelui.

The custom dates back to the Middle Ages when people who had moved away from where they grew up were allowed to come back to visit their homes and mothers on the fourth Sunday of Lent. On the other hand, in the United States, Mother's Day is celebrated on the second Sunday of May each year and it has been a national holiday since 1914.

By far, the most important holiday in March for the Northern Irish is St Patrick's Day. It is celebrated on 17 th March, and it commemorates Saint Patrick, the 'patron' saint of Northern Ireland and the arrival of Christianity in Ireland. And yet, in Northern Ireland, St. Patrick's Day is not celebrated to the same extent that it is in the USA. Although traditionally Irish, after being accepted by the emigrants, the celebration has become an important day for the American people. Celebrating this day, generally, involves public parades, festivals, Irish folk dances or just wearing green or shamrocks (the national plant of Ireland). In the USA more than 100 St. Patrick's Day parades are held each year, the largest being in New York and Boston.

No matter the celebration, no matter the country, March represents the arrival of spring, so **Welcome, March!**

Obiceiul datează din Evul Mediu, când oamenilor care se mutaseră din locurile unde au crescut li se permitea să se întoarcă pentru a-și vizita casele și mamele în a patra duminică a Postului Mare. Pe de altă parte, în SUA, Ziua Mamei este sărbătorită în a doua duminică a lunii mai a fiecărui an și a devenit sărbătoare națională din 1914.

De departe, cea mai importantă sărbătoare în martie pentru nord irlandezi este Ziua Sfântului Patrick care este sărbătorită pe 17 martie și îl comemorează pe Sfântul Patrick, ocrotitorul Irlandei și începutul creștinismului în Irlanda. Și totuși, în Irlanda de Nord, Ziua Sfântului Patrick nu este sărbătorită în aceeași măsură ca în Statele Unite. Deși irlandeză ca origine, după ce a fost acceptată de emigranți, această sărbătoare a devenit o zi importantă în SUA. Sărbătorirea acestei zile implică, în general, parade publice, festivaluri, dansuri populare irlandeze sau, pur și simplu, purtatul culorii verzi sau a trifoiului (planta națională a Irlandei). În SUA au loc peste 100 de parade de Ziua Sfântului Patrick în fiecare an, cele mai mari fiind în New York și Boston.

Indiferent de sărbătoare, indiferent de țară, martie este vestitorul primăverii, așa că: **Bine ai venit, martie!**

ENGLISH CORNER

Learning English could be fun!

**Do you know what a foreign accent is? It's a sign of bravery.
(Amy Chua)**

The English language is the most spoken language in the world by number of speakers and it is the recognized as the official language in 59 countries. It is the language of business, innovation and entertainment and it is the leading language in this digital age. It represents a bridge amongst people since it has become an universal language, a way for people to communicate even if they are from opposite parts of the world.

So-is there an easier or a more enjoyable method for students to learn this language?

In my opinion, there is no perfect way to learn any foreign language. But, there are a few tips could help to make it more fun, more pleasurable:

• WATCH FILMS AND TV SHOWS

It is a relaxing way to spend your free time and learn something at the same time. Try not to turn on the subtitles because you will not hear the speech since you are concentrated on reading the lines; however, if you cannot give them up, use subtitles in English-you can improve your reading skills as well.

• READ

At first, read anything you like – short messages, articles , short stories and maybe later you can try reading a book. There are graded readers books for any language level. Find something you enjoy or interesting to you and read at your own pace. Reading exposes you to new vocabulary, useful phrases and grammar structures.

• WRITE SOMETHING

You can begin by writing notes of what you have to do, send text messages to friends, it can be a diary. Don't worry about making spelling and grammar mistakes. Find a friend or someone to check your writing from time to time and you will improve as long as you keep practicing it.

ENGLISH CORNER

TIPS AND TRICKS

• SPEAK

Speaking seems very difficult because you are too afraid of making mistakes, but it is normal not to be able to use English correctly in the beginning. You can find a friend to practice with, you can speak online with other people who play online games with you. Your English doesn't have to be perfect, you just need to send your message to the other person .

• MUSIC

It is a known fact that music brings people together, that it is a way to communicate your feelings and emotions; in the right moment, music can change a lot, if not everything. But it will also help your English skills.

• PLAYING VIDEO GAMES

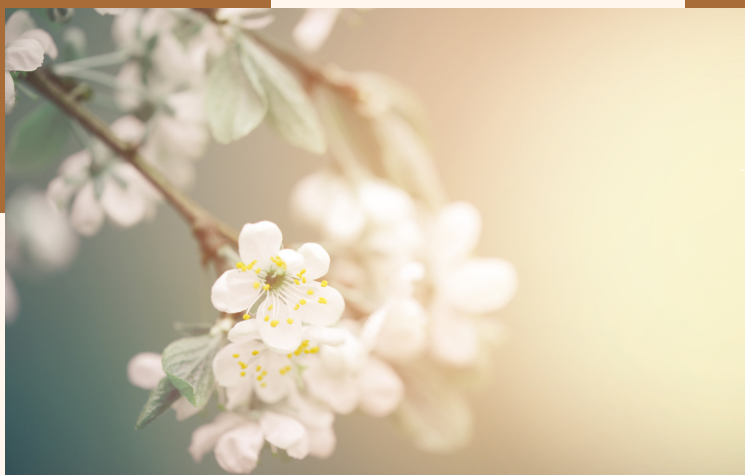
Games are ones of the most popular leisure time activity for children and adults. There are some studies which show that video games are effective when it comes to language learning. They give you the possibility to speak with people from other parts of the world, to practice your vocabulary and grammar, to make new friends.

In conclusion, you are surrounded by opportunities because there are so many options to choose from if you want to learn or improve your English skills. All you have to do is try and not give up. And also, you always have the support of your English teachers from this school!

It's time to learn
English!

Marinela TACHE
prof. limba engleză

PENIȚE DE SIDEF

IARĂȘI VINE PRIMĂVARA!

ROZALIA RUSU, profesor religie

Primăvara, ca o haină
Ce ne-mbracă-n verde crud,
A sosit ca dintr-o mare
De smarald, cu vuiet surd!

Flori frumoase, de tot soiul,
Se ivesc peste pământ...
Miros fin de tămâioare,
Cântec îngânat în gând,

Nechezatul de cai liberi,
Zumzetul ce-ncântă iară
Sunt semne de voieșie
Și de dulce primăvară!

Pomii au un alb de floare
Ce plutește-n jur dansând.
Albinuțe, gâze multe
les la viață fremătând.

Iară nouă ne e bine
Și-așteptăm nerăbdători,
Toată țara să se umple
De a florilor ninsori!

PENIȚE DE SIDEF

PRIMĂVARA

ȘTEFAN NEDELEA, clasa a VI-a B

Ghioceii au înflorit,
Iarna, gerul au fugit,
Primăvara a venit
Și pe toți a-nveselit.

Pe pământ, totul e bine.
Se aud multe albine,
Care zumzăie de zor
Și lucrează cu mult spor.

Ursuleții s-au trezit,
Cătă zmeură și mure,
Păsările au venit,
Liniștea iernii s-o fure.

Într-un crâng, p-un delușor,
Ciripesc păsări în cor.
Glasul lor e minunat,
Să n-ascuți e și păcat!

Și livada e gătită,
De paradă-i pregătită
Roșu, alb, roz, violet,
Și costumul e complet.

Gospodine, gospodari,
Care lucrători agrari,
Care lucrători în curte,
Toți muncesc de zor pe rupte.

Dar copiii ce să facă?
Nicidecum nu o să tacă.
Toată ziua ei se joacă,
Orice joc, dar să le placă.

Să ieșim și noi din casă!
Totul parcă a-nviat.
Primăvara e frumoasă!
Un anotimp de neuitat!

PENIȚE DE SIDEF

MUNȚII, COMOARA NOASTRĂ

EVA MARIA BARBU, clasa a VII-a B

Munții de smarald și jad,
Ai noștri fumători de soi,
Din țigările ce-s trunchiuri,
După ploi, scot aburi moi.

Norii ca vata de zahăr
Parcă-s scrum, tăciuni și smoală
Și se ciocnesc cu violență
Ca țărani în răscoală!

Dar încep să plângă de durere,
Iar apoi scot niște țipete!
Și noi traducem acest lucru
Prin "ploi", "fulgere" și "tunete"!

Iar după crâncena luptă
Se lasă liniștea... În crâng
Doar copacii, lin, mai freamătă,
Vietățile-n vizuini se strâng.

Miroase-a iarbă reavănă,
Iar aerul tare de munte
Împrăștie un parfum jilav
Până pe piscurile cărunte.

Și în tăcerea mormântală
Unde-ntorc vulturii singuratici,
Nu vei vrea să părăsești
Munții cei impunători și magici!

GINGAȘA PRIMĂVARĂ

TANIA ENACHE, clasa a VII-a B

Ce este, oare, primăvara?
Un mărtișor cu noroc,
Un anotimp, un sentiment
Sau, poate, toate la un loc?

Când zăpada se topește
Apare primul ghiocel,
Vestitor pur al renașterii
Însoțit de-un vânticel

Ce dezmiardă gândăceii
Și păsărelele în zbor,
Întoarse din țările calde,
Fiindu-le de țară dor.

Cu parfum de vioarele
Și triluri dulci și-ncântătoare,
Ți se umple sufletul
De-o bucurie, care pare

Ca o floare diafană,
Ca razele de soare!
Fericire-i primăvara,
Iubire, calm și culoare!

CLUBUL DE LECTURĂ

ELEVII CITESC, ELEVII NE RECOMANDĂ

Cartea scrisă de John Steinbeck m-a captivat începând cu primele pagini; gândul mă poartă involuntar la devastatoarea poveste de prietenie și la lecția învățată din aceasta, atunci când viața devine copleșitoare.

„Șoareci și oameni” („Of Mice and Men” în limba engleză) de John Steinbeck a apărut în anul 1937. A devenit una dintre cele mai renumite opere literare scrise în acea perioadă, un adevărat clasic.

Acțiunea are loc în Statele Unite ale Americii, la începutul secolului XX.

Lennie Small și George Milton sunt personajele în jurul cărora se concentrează narațiunea.

ȘOARECI ȘI OAMENI

JOHN STEINBECK

Cei doi lucrători sezonieri sunt legați de o prietenie, ce rezistă în ciuda încercărilor la care este supusă, dar și de un vis măreț pe care îl împărtășesc amândoi. Personajele trec de-a lungul scrierii, printr-o multitudine de întâmplări ce îi aproprie.

Naivitatea lui Lennie dezlanțuie o serie de evenimente tragice, care conduc în final, inevitabil, către un deznodământ tragic.

Bărbații izbutesc să treacă peste toate barierele și prejudecățile impuse de diferențele dintre ei, dând dovadă de un atașament înduioșător.

Nuvela este o lectură suplimentară excelentă pentru elevii claselor a VIII-a, deoarece valorile morale și temele întâlnite sunt vaste, ideale pentru examenul ce urmează.

Irina Teodora DURECI
clasa a VIII-a B

CLUBUL DE LECTURĂ

BUNICA MI-A ZIS SĂ-ȚI SPUN CĂ-I PARE RĂU FREDRIK BACKMAN

PROFESORII CITESC, PROFESORII NE RECOMANDĂ

Judecând după copertă (ceea ce, desigur, e o greșeală), romanul suedezului Fredrik Backman pare o poveste destinată doar cititorilor de vârstă fragedă. În realitate, povestea Elsei și a trăsnete sale bunici mult iubite se adresează unui public mult mai vast, copiilor mai mici sau mai mari.

În afara episoadelor amuzante care o au drept protagonistă pe bunica Elsei-care nu seamănă deloc cu ceea ce așteaptă lumea în general de la o bunică-în carte sunt abordate și subiecte mai serioase: bullying-ul, sentimentul inadapării, pierderea cuiva drag și alte evenimente dramatice care influențează universul afectiv al personajelor.

Ce mi-a plăcut la această carte?

- este o lectură care te face când să râzi, când să plângi;
- relația specială de prietenie dintre Elsa și bunica ei;
- modul în care ies la iveală poveștile de viață ale personajelor;
- cum este descrisă viața în comun a locuitorilor unui bloc, cu bune și rele, și felul în care se creează relațiile dintre ei;
- poveștile născocite de bunica Elsei pentru ea și care sunt, de fapt, un fel de ghid de navigare prin viață.

Să o cunoaștem pe Elsa și pe bunica ei !

"Elsa are șapte ani. De fapt, aproape opt. Nu prea se pricepe să aibă șapte ani, știe asta. Stie și că-i...altfel. Directorul școlii tot spune că Elsa trebuie "să se adapteze", ca să "funcționeze mai bine în compania celor de aceeași vârstă". Alți adulți zic că-i "foarte matură pentru vârsta ei". Elsa știe că asta-i doar un alt fel de a spune că-i "superenergică pentru vârsta ei", căci o zic numai când îi corectează că nu pronunță corect "dējà vu" sau spun "vroiam" în loc de "voiam". Cum greșesc, de obicei, capsecii. Si atunci zic că-i "matură pentru vârsta ei", zâmbindu-le forțat părinților."

"Bunica are șaptezeci și șapte de ani. De fapt, aproape șaptezeci și opt. Nici ea nu prea se pricepe să aibă șaptezeci și șapte de ani. Se vede că-i bătrână, fiindcă are pielea ca hârtia de ziar. Dar despre ea nu spune nimeni că-i matură pentru vârsta ei. "Vioaie pentru vârsta ei", îi zic uneori oamenii mamei Elsei. Si, când zic asta, sunt fie foarte îngrijorați, fie de-a dreptul nervoși, iar mama oftează și întrebă cât le datorează pentru "pagube".

SPOR LA CITIT!

Diana Giorgiana BOSTAN
prof. limba franceză

THE DAY AFTER THE STORM

PETRU CRISTIAN STOICA,
clasa a VIII-a B

It was the day after the storm, but the sun hadn't risen yet. I felt lost and anxious, not knowing what the day would bring. Last night, the wind had been frighteningly strong, uprooting trees and tearing through the neighbourhood.

I opened my front door and stepped outside. The area was a mess. I saw trees ripped out, debris everywhere and many broken windows. Worst of all, my roof had been damaged by a fallen branch. But surprisingly, everything felt different that day. The mood in the city changed abruptly. People were working together to clean up the streets, neighbours pitched in to help each other repair the roofs and other damages. The cleanup was fast and efficient.

By the end of the day, the neighbourhood looked almost as it had been before the storm. Somehow, against all odds, everything had been fixed. I was relieved that my roof had been patched up and the streets were back to normal.

Although the storm had destroyed our homes, in the end this unlucky event brought my community together and it made me feel proud and happy to be a part of it.

A NIGHTMARE

ILINCA IASMINA ROIU,
clasa a VII-a C

Leprechauns and hobgoblins, vampires and whatever creatures were sharing his bedroom that night left Sam tossing and turning in his bed after dark. His imagination had been stirred by the stories he had heard all evening. He was supposed to be at a sleepover and continue listening to his friends' stories, but he felt sick and had to go home and sleep alone.

Sam had begun to see creatures moving around the room and heard voices, so his fear kept deepening with each sound made by the clock's pendulum. That is until the clock in the boy's room showed 12 o'clock and a knock was heard at the bedroom door. At first, he didn't get up to open it. But after the light from the hallway leading to the kitchen came on and the shadow of a man could be clearly seen under the door, Sam realized that his mother probably returned from the night shift and very carefully headed to the door.

He unlocked the bedroom's door, the only thing that separated him from escaping into that room full of faces and voices. The boy was at the height of his happiness to be able to hold his mother in his arms, until the door opened and in front of him only emptiness could be seen. But, before the boy realized that he was going to lose his balance, Sam fell into a pit without end. At that moment, he thought that his life ended. Fortunately for Sam a minute later, he woke up in his bed. He looked out the window and when he saw daylight he realized that everything was just a nightmare.

A week later, Sam continued to talk about this dream like it really happened and it's because he was somehow scared by that night and this is also the reason why, until the age of 15, the boy never fell asleep alone again.

**Matematica este limba cu care
Dumnezeu a scris UNIVERSUL.
(Galileo Galilei)**

ORA DE MATE

CIFRELE ROMANE

Romanii au fost extrem de riguroși, de logici și pe deplin convinși că aveau nevoie de un sistem de numerotare care să poată fi utilizat în comerț, administrație, construcții dar și în război. Astfel romanii l-au preluat de la etrușci, un popor foarte vechi din Etruria (Peninsula Italică) și care se foloseau în numărătoare de bețișoare sau oase pe care le creștau. De exemplu, crescătorii de animale creștau numărul acestora cu o linie pe bucăți de lemn. Dar cum era destul de greu de perceput numărul liniilor, au fost nevoiți să apeleze la alte semne pe care în timp le-au adaptat și modificat până s-a ajuns la forma finală binecunoscută de azi.

Cifrele romane sunt 7 simboluri grafice combinate între ele prin semnele preluate din alfabetul latin - I, V, X, L, C, D și M - , care reprezintă numerele - 1, 5, 10, 50, 100, 500 și 1000. Unul dintre lucrurile de știut este că nu există nici o literă care să reprezinte numărul 0.

Principalele reguli ale cifrelor romane pe care ar trebui să le cunoașteți și sunt următoarele:

- numere romane sunt întotdeauna citite de la stânga la dreapta, ceea ce nu este o problemă pentru noi, deoarece sistemele noastre de scriere și citire sunt citite în aceeași ordine;
- numerele romane I, X, C și M pot fi repetate de până la trei ori la scrierea unui număr roman compus;
- numerele romane V, L și D nu pot fi repetate niciodată;
- orice semn pus la dreapta altuia de valoare mai mică sau egală cu el, se adună.

Exemplu: $XX=10+10=20$, $XII=10+1+1=12$

- dacă un simbol mic se află în fața unui simbol mare, atunci cel mic se scade din cel mare. În acest caz, în fața unui simbol mare se poate afla doar un singur simbol cu valoare mai mică.

Exemplu: $IX=10-1=9$, $XCII=100-10+2=92$

- cel mai simplu mod de a scrie cifre romane se poate face prin divizarea numărului în mii, sute, zeci și unități:

Exemplu: numărul 1988

$1000=M$; $900=CM$; $80=LXXX$; $8=VIII$

Punându-le împreună: $MCMLXXXVIII$.

Azi cifrele romane se utilizează destul de rar, dar le putem întâlni totuși la numerotarea secolelor, pe cadranele ceasurilor, pe frontoanele vechilor clădiri semnificând data construcției, în numele unor suverani (exemplu Ludovic al XIV-lea), în numerotarea grupelor din tabelul lui Mendeleev.

Ștefan cel Mare a domnit în Moldova, între anii MCDLVII și MDIV, iar Mircea cel Batrân, în Țara Românească, între anii MCCCLXXXVI și MCDXVIII. Care dintre domnitori a domnit mai mult și cu cât?

Trimite răspunsul tău pe adresa redacției: revista92@scoala92.ro!

Nu uita să menționezi la subiect PROVOCARE MATEMATICĂ, iar la final să ne spui numele și clasa!

SUCCES!

CONCURS

Ce minunată este lumea basmelor și a povestilor! Haideți ca pentru câteva minute să ne readucem aminte de personajele preferate ale copilăriei.

În problema pe care o propun astăzi, Harap Alb are mare nevoie de ajutor.

“Când Verde Împărat laudă salatele din Grădina ursului, Spânul chemă la el pe Harap Alb și-i porunci:

- Să aduci degrabă din Grădina ursului salate din acestea!

Harap Alb întrebă:

- Câte să aduc, stăpâne?

Atunci împăratul, care vroia să vadă cât de isteț este nepotul său îi spuse Spânului:

- Socoate singur, nepoate. Voi avea atâția invitați încât dacă se așază câte 20 la o masă rămân 4 mese libere, iar dacă se așază câte 10 la o masă rămân 120 în picioare. Apoi, mai vreau să știi că sunt cu 16 femei mai multe decât bărbați și un bărbat consumă 3 salate, iar o femeie doar 2. Ei, ce zici, de câte salate avem nevoie?

Spânul, căruia îi plăcea matematica mai ceva ca sarea-n ochi, se întoarse spre Harap Alb și-i șopti printre dinți:

- Socoate repede și spune-mi la ureche rezultatul corect că de nu, unde-ți stau picioarele acolo îți va sta și capul!

Rezolvă problema și ajută-l pe Harap-Alb să scape cu viață!

Trimite răspunsul tău pe adresa redacției: revista92@scoala92.ro!

Nu uita să menționezi la subiect CONCURS, iar la final să ne spui numele și clasa!

În numărul următor al revistei vom publica numele câștigătorilor și rezolvarea problemei!

Vlad Gabriel BANU
prof. matematică

ABSOLVENȚI DE 92

MATEI ȘTEFĂNICĂ

ELEVI CU CARE NE MÂNDRIM

I.C. Matei, mă bucur că ai acceptat invitația de a acorda un interviu pentru Revista Școlii Gimnaziale Nr. 92! M-am gândit mult cum să structurez întrebările, astfel încât să ai posibilitatea de a te exprima sincer și deschis. Ești pregătit?

M.Ș. Desigur.

I.C. Tu ești primul elev al școlii noastre care a obținut la Evaluarea Națională 10! Să le spunem cititorilor noștri că acest lucru s-a întâmplat în vara lui 2019. Spune-mi ce a însemnat pentru tine acest 10?

M.Ș. În primul rând mi se pare important de menționat că nota 10, deși un obiectiv vag spre care ținteam, nu a fost scopul concret, nu îmi pusesem neapărat problema ca aș putea să iau nota asta la ambele materii. Motivul a fost faptul că pe lângă muncă, există și o anumită doză de noroc implicată, de la cât de bună este ziua examenului, cât de odihnit ești și până la ce corectori ai norocul să ai, așa că în definitiv este de reținut că diferența dintre un 10 și să zicem un 9,50 nu este pe cât de mare ar părea. Dar pentru a vă răspunde la întrebare, o surpriză extrem de plăcută și o confirmare a faptului că tot efortul a meritat depus.

I.C. A fost nota aceasta rezultatul unei echipe sau a fost exclusiv meritul tău?

M.Ș. Meritul a fost într-o mare măsură al meu, însă nu aș fi reușit fără sprijinul și susținerea părinților, a familiei și a profesorilor.

I.C. Cui i-ai fost recunoscător în acel moment pentru succesul tău?

M.Ș. Tuturor celor mai sus menționați, cei care m-au ajutat.

I.C. Sunt sigură că mulți elevi din clasa a VIII-a nu îndrăznesc să se gândească la nota maximă. Ai o rețetă pentru 10 la Evaluarea Națională?

M.Ș. O rețetă clară nu există, așa cum nu există pentru nimeni siguranța că vor lua 10, norocul jucând, după cum am zis mai sus, un rol semnificativ, dar singurul mod de a lua o nota cât mai mare este, desigur, munca.

I.C. După acest moment, ai ales să urmezi cursurile liceale la Colegiul Național Sf. Sava, cel mai bun colegiu din România. Ai găsit la Sava ceea ce așteptai pentru pregătirea ta academică ulterioară?

M.Ș. Mi se pare că există, despre oricare dintre primele 10-15 licee ca medie, un fel de mit cum că ar fi un fel de închisoare unde se fac 10 ore de matematică pe săptămână și treci clasa doar cu meditații la cât este de greu. Nu este în niciun caz atât de rău. Normal că unii profesori pun presiune să înveți și au așteptări prea ridicate uneori, dar nu este deloc imposibil să treci de cei patru ani. Chiar dimpotrivă, dacă vrei, poți să treci prin liceu fără să te stresezi prea mult și medie peste 9 tot o să ai. Asta se aplică la toate liceele considerate „bune”, dar pentru a vorbi strict de Sava, recomand liceul oricui, în special celor care vor să se ducă mai departe în zona de real.

I.C. Acum ești în clasa a XII-a, te pregătești cu siguranță pentru examenul maturității. Putem deja paria pe 10?

M.Ș. Nu îmi place să îmi propun neaparat 10, mai ales din cauza faptului că la romană baremul e foarte subiectiv, dar peste 9,50 cu siguranță.

I.C. Mă gândesc tot timpul că pentru succesul școlar e nevoie de profesori extraordinari, pe lângă potențialul individual al unui elev. Ai avut șansa să întâlnești profesori excepționali?

M.Ș. Normal, încă din gimnaziu am avut parte de câțiva profesori extraordinari. Apoi au fost cei de la pregătire și liceu, fiecare ajutându-mă în parcursul meu într-un fel sau altul.

I.C. Ce va urma după bacalaureat?

M.Ș. După bacalaureat o să fie mai mult un început decât un sfârșit, pentru ca la finalul lui iulie sunt admiterile. Dar după asta, va urma în sfârșit o pauză.

I.C. Spune-mi, te rog, care este cartea ta preferată?

M.Ș. Cred că e prea greu să aleg una singură, așa că voi da trei răspunsuri: Dragostea în vremea holerei, de Gabriel García Márquez, Să ucizi o pasăre cântătoare... , de Harper Lee și Pădurea Norvegiană, de Haruki Murakami.

I.C. Sunt sigură că ai și pasiuni dincolo de studiu. Care ar fi cea mai puternică pasiune a ta?

M.Ș. E greu să zic de una singură, dar ca să rămân în tema cu întrebarea anterioară, o să zic cititul, deși anul acesta îmi e din ce în ce mai greu să îmi fac timp destul pentru asta.

I.C. Am convingerea că părinții tăi sunt mândri de tine. Spune-le acum ceva ce încă nu le-ai spus!

M.Ș. Ceva ce probabil nu le zic suficient este cât de recunoscător le sunt pentru tot suportul pe care mi l-au acordat și mi-l acordă în continuare.

I.C. Uneori simți că ți-e dor de noi cei de la 92?

M.Ș. Normal, am stat acolo 8 ani până la urmă.

I.C. Sună ca un șablon, dar risc să te rog să transmiți un mesaj colegilor tăi de la 92, care se pregătesc acum pentru examenele din vară!

M.Ș. Singurul lucru pe care pot să vi-l urez este mult succes, de restul doar voi puteți să vă ocupați.

I.C. Îți mulțumesc pentru că ai găsit timp să stăm de vorbă! Îți doresc zbor lin către culmi de succes!

M.Ș. Mulțumesc și sper să ne revedem cât mai curând!

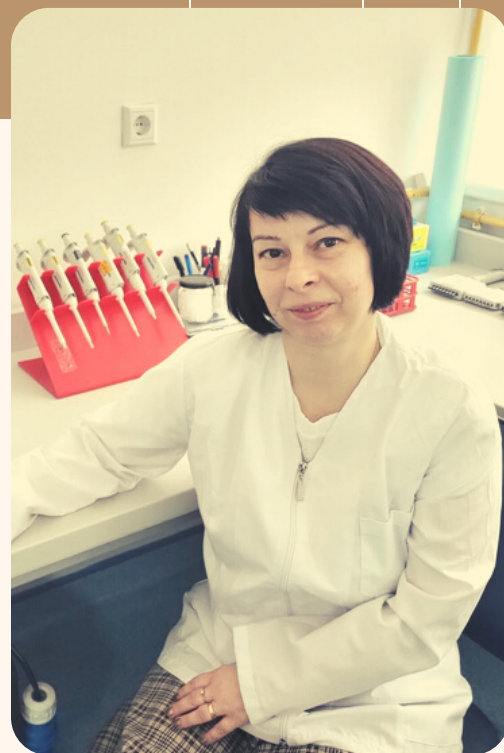
DESPRE ALEGERI ÎN VIAȚĂ

PĂRINȚII NE POVESTESC

Cum am devenit cercetător biochimist?

„Încă din gimnaziu mi-am dorit să ajung cercetător biochimist...”. Așa ar putea începe povestea carierei mele. Dar nu, în gimnaziu nu știam dacă imi doresc ceva anume legat de pregătirea profesională. Sau doream ce își dorea mama, să ajung învățătoare...Până la urmă am mers la Liceul Teoretic, profil Filologie.

„Din liceu mi-am dorit să ajung cercetător biochimist...”. Dar, nu, nici măcar atunci. Urmând un profil umanist, mi-au trecut tot felul de gânduri prin cap: bibliotecară, profesoară, avocat...Dar m-am oprit la Facultatea de Psihologie și la începutul clasei a XII-a am început să învăț biologia, care îmi trebuia la admitere. “Ce meserie e aia? Ce o să faci cu psihologia?...” ... Diriginta, mama.... Și am început să iau meditații la chimie, ca să mă fac asistentă medicală. Dar profa de chimie a avut alte planuri cu mine. Asemenea și alte profesoare de la școală, așa că...am absolvit Facultatea de Biologie, profil Biochimie, fara mare tragere de inimă.

Dar, cumva, astrele s-au aliniat pentru mine, pentru ca m-am angajat într-un laborator de microbiologie – biologie moleculară, unde am învățat cu plăcere și am evoluat profesional. Am întâlnit oameni care m-au inspirat și m-au susținut. Minunile lumii ascunse în microorganismele invizibile ochiului uman și tainele ADN-ului mă însoțesc de peste 20 de ani.

Acum mă simt împlinită cu ceea ce fac, deși nu mi-am dorit vreodată, cât am fost în școală, să ajung să fac cercetare în microbiologie moleculară. A fost doar șansa mea!

Încercați să vă descoperiți pasiunile din timp! Descoperiți la ce sunteți buni și ce vă face plăcere! Apelați la sfatul părinților, profesorilor, consilierilor! Nu renunțați la visurile voastre!

Uneori mă mai întreb cum ar fi fost dacă acum aș fi fost psiholog...

Mihaela OPREA
mama lui Luca și Matei de la 7C

PASIUNEA MEA

METROUL

Mă numesc Mereanu Mihăiță Răzvan. Sunt elev la Școala Gimnazială nr. 92, în clasa a VII-a C. Pasiunea mea este metroul. Această pasiune o am de când eram mic. Mergând des cu mama, care avea diverse treburi de făcut prin oraș, foloseam foarte mult acest mijloc de transport, iar de la vârsta de aproximativ 3 ani, de la prima mea călătorie cu metroul, îmi place să descopăr cât mai multe lucruri interesante despre acesta, iar câteva dintre ele, am ales să le împărtășesc și cu voi.

LUCRURI MAI PUȚIN ȘTIUTE DESPRE METROUL BUCUREȘTEAN

1. Rețeaua de metrou din București este mai mare decât rețelele similare din Praga, Amsterdam sau Budapesta.
2. În cartierul Drumul Taberei nu a fost construit metroul înainte de '89 din cauza unei "ambiiții" a lui Nicolae Ceaușescu. Dictatorul considera că în acea zonă de blocuri construite în perioada lui Gheorghe Gheorghiu Dej, locuiau "burgheji" care nu meritau acest mijloc de transport în comun.
3. În stația Politehnica se află un fel de muzeu subteran. Și asta pentru că este pavată cu plăci de marmură pline de fosile cu vechime de aproximativ 180 de milioane de ani.
4. La 19 noiembrie 1979, pleca din stația Semănătoarea (acum Petrache Poenaru) primul metrou cu călători din istoria României.
5. Stația de la Piața Romană a fost parțial construită pe ascuns, fără ca soții Ceaușescu să fie informați. Acest lucru s-a întâmplat datorită faptului că era mare nevoie de această stație pentru bucureșteni, însă soția dictatorului Nicolae Ceaușescu, nu a fost de acord pentru construirea acestei stații motivând că acolo coboară studenții, iar aceștia au nevoie să facă mișcare, deoarece s-au îngrășat.
6. În anii '80, viteza de construire a rețelei (4 kilometri/an) plasa metroul bucureștean pe locul al doilea în lume, după cel din Ciudad de Mexico.
7. Singurul metrou care nu e în totalitate subteran se află la Berceni, unde, pentru o stație, metroul seamănă mai mult a tren.

Mihăiță Răzvan Mereanu
clasa a VII-a C

KLARA COMAN

PROFESOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

PROFESORI DE COLECȚIE

I.C. Klara dragă, deși ești pensionară de 5 ani, simt că încă faci parte din Cancelarie. Trebuie să îți mărturisesc un secret: ai fost și ești profesorul meu preferat de la 92. Îmi amintesc cât eram de stingheră în 2011, când m-am titularizat la Școala Gimnazială Nr. 92 și cum tu ai fost singurul profesor care m-a văzut, m-a încurajat, m-a ținut de mână. M-am apropiat ușor de tine, mi-ai intrat în suflet și nu îți mai dau voie să pleci! Acum îmi doresc să îi lași și pe ceilalți să descopere comorile tale ascunse. Știu că ești sinceră, deschisă și fără prejudecăți. Ești pregătită pentru interviu?

K.C. Dragă Irina, nici nu-ți dai seama cât sunt de onorată și de emoționată pentru acest interviu. Doar știi foarte bine că interviurile sunt specialitatea altora din familia mea. Voi încerca însă, cu mari emoții, să fac față provocării.

I.C. Să ne întoarcem puțin în timp, la tine acasă, în Ardeal și să ne imaginăm că o întâlnești pe Klara, fetița care ai fost cândva. Ce i-ar spune Klara de azi fetiței de acum 60 de ani?

K.C. Vezi, deja mă pui în încurcătură! Ce aș putea să-i spun mai mult decât mi-au spus părinții mei, ce am spus și eu la rândul meu puilor mei: învață, că înveți pentru tine! Să mergi pe drumul tău drept, să iei decizii în acord cu sufletul și mintea ta, să încerci să trăiești fără regrete. Să fii corectă, mândră de ceea ce faci și să trăiești din plin, pentru că viața este frumoasă!

DINCOLO DE CANCELARIE

I.C. A fost o alegere asumată aceea de a fi profesor sau pur și simplu o întâmplare?

K.C. O! Da! Cu siguranță! Când eram mică, mă jucam cu sora mea, ea întotdeauna era medicul și eu profesoara. Și așa avea să se întâmple, joaca a devenit o realitate.

I.C. Sunt astăzi profesori tineri care nu au șansa să întâlnească un mentor așa cum ai fost tu pentru colegii tăi de catedră. Ce sfat le-ai da pentru a fi profesori buni?

K.C. Este destul de greu să-ți răspund la această întrebare. Pentru mine profesor bun înseamnă mai mult decât a fi omul de la catedră. Pentru a fi un dascăl bun, trebuie să iubești copiii, trebuie să încerci să-i înțelegi, să-i lași să intre în sufletul tău. Să vorbești pe limba și înțelesul lor, să încerci oră de oră să dai tot ce ai mai bun în tine. Să-i educi pentru viața care îi așteaptă cu bune și cu rele. Să nu uiți că și tu ai fost ca ei. După mine o parte din sufletul nostru tot timpul trebuie să fie la unison cu ei. Dacă reușești să le ai pe toate astea, eu cred că ești sau poți fi un profesor bun. Să fii profesor nu este o meserie, ci o menire.

I.C. Dincolo de cancelarie, de latura ta profesională ireproșabilă, am avut șansa să pătrund cu discreție în partea personală, intimă. Știu că ești mama a doi copii minunați, ești o bunică grozavă, ești o soție cum multe dintre noi am vrea să fim. Te întreb cum ai reușit să fii mama prietenă, astfel încât copiii tăi să devină ceea ce sunt ei astăzi?

K.C. Despre familia mea eu întotdeauna vorbesc cu mult drag. Viața noastră a fost foarte tumultuoasă, copiii mei, ca și tine de altfel, au fost generația copiilor cu cheia de gât. Au fost independenți, descurcăreți și ținuți din scurt. Acum câțiva ani, fiul meu, Daniel, care e tot timpul pus pe șotii, de ziua mamei, mi-a trimis poezia lui Dan Puric - Tot ce am avut vreodată nevoie să învăț am învățat de la MAMA. Cu mare regret îți spun că m-am regăsit cu totul în mama lui Puric și mi s-a umplut sufletul de durere. Ei sunt comoara mea cea mai de preț, am făcut multe nebunii împreună, am fost prieteni, am vorbit de toate, dar când au fost mici am fost foarte severă. Asta aș schimba cu siguranță radical, dacă ar fi să pot da timpul înapoi. Și asta aș spune și Klarei fetiță, să fie mult mai blândă și mai răbdătoare cu copiii ei. Cu ai mei copii a fost foarte ușor. Au fost cumiți, au știut tot timpul ce vor. Eu doar a trebuit să fiu acolo. Ne-am spus de toate, ne-am sfătuit și au fost tineri adolescenți când am realizat că relația noastră este de prietenie. Ne plăcea și ne place să stăm la taclale ore întregi.

I.C. Klara dragă, sunt sigură că doar tu poți să ne spui care este secretul tinereții fără bătrânețe?

K.C. Tinerețe fără bătrânețe ? Este destul de simplu pentru mine. Eu chiar nu simt că îmbătrânesc. Sunt extrem de optimistă, vreau să văd partea plină a paharului. Îmi place să am prietenii lângă mine să nu fiu singură. Să mă plimb mult, să citesc, să mă bucur de copii și nepoți. Iubesc viața așa cum este, peste tot văd o rază de soare și nu simt cum trece timpul peste mine. Mă uit în oglindă zâmbind și îmi spun ce bine îmi stă cu părul cărunt, în loc de: Doamne, ce am îmbătrânit! Cred că asta este rețeta.

I.C. Ce știe Klara să facă cel mai bine?

K.C. Foarte scurt și simplu: să trăiesc fiecare clipă din plin, să fiu eu însămi.

I.C. Acum te provoc să răspunzi prin alegerea variantei potrivite pentru tine. E un fel de test fulger! Ai emoții?

K.C. Nu, am trecut de mult de ele.

I.C. Apus sau răsărit de soare?

K.C. Răsărit de soare.

I.C. Vacanța perfectă este la munte sau la mare?

K.C. La mare!!!

I.C. Fructe sau ciocolată?

K.C. Fructe.

I.C. Sarmale cu măcăliță sau varză a la Cluj?

K.C. Și una, și alta...varza e tot varză!

I.C. Vară toridă sau iarnă cu multă zăpadă?

K.C. Vară toridă.

I.C. La final, aș vrea să îmi spui ce faci când îți-e dor de noi, cei de la 92?

K.C. Când îmi este dor de voi, mă urc în mașină și dau o fugă la școală. Și dacă nu am timp, vă urmăresc pe Facebook și văd lucrurile minunate pe care le realizați. Știi cum este? Te pensionezi, dar o bucățică din tine rămâne în 92 pentru totdeauna.

I.C. Klara, îți mulțumesc și te iubesc pe viață! Îți doresc zile blânde în bucurie și te sărut pe suflet!

K.C. Eu îți mulțumesc, Irina, pentru încrederea ta, te iubesc și te îmbrățișez cu toată dragostea mea!

A consemnat Irina Mădălina CHIRIAC

**Copiii care cântă sunt
mai aproape de soare.
(George Enescu)**

GHID DE BUNE PRACTICI

Ideea de a înființa și de a conduce un cor al școlii a apărut într-o discuție mai veche cu câteva colege. Mă încânta, dar mă și înspăimânta în același timp. Am lăsat-o undeva, pe raftul cu dorințe. Dar după un timp mi-am dat seama că a conduce un cor de copii era modul perfect de a transmite și altora bucuria mea de a cânta.

La rândul meu, am descoperit muzica corală în școala primară și, datorită unor profesori foarte dedicați, am transformat-o într-o pasiune pentru toată viața.

Temerile pe care le-am avut în legătură cu succesul acestui proiect mi-au fost spulberate de numărul mare de copii prezenți la preselecții. Aproape o sută de copii de ciclul primar au participat la audiții, confirmându-mi dorința lor de a cânta în cor.

CORUL ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Am participat deja la evenimente organizate de școala noastră, cu ocazia zilei de 1 Decembrie, la Festivalul de tradiții și obiceiuri românești „Plăcinta românească” și la Târgul de Crăciun al școlii.

Scopul nostru este apropierea copiilor de muzică, știut fiind că muzica îi ajută pe copii să relaționeze, să aibă încredere de sine, să transmită emoții, dar, mai presus de acestea, cântatul în cor îi unește pe toți într-o singură experiență.

Iar noi asta facem la orele de cor. Credem în pasiunea noastră pentru muzică și construim o echipă, ne construim un nume, un repertoriu și ne transformăm visele în realitate.

Marilena Georgeta DURECI
prof. învă. primar

PAUZA MARE

BANDĂ
DESENATĂ

Oana Florentina GHEORGHE
prof. educație fizică și sport

ȘCOALA PĂRINȚILOR

„Copiii sunt educați de faptele
unui adult, nu de vorbele lui.”
(Carl Yung)

CE ESTE DISCIPLINAREA POZITIVĂ?

Cu toții am auzit această formulare, uzuală în limbajul specialiștilor, dar, pe care ne dorim cu toții să o înțelegem și să o aplicăm, fie că suntem profesori sau părinți.

Disciplinarea pozitivă înseamnă învățarea de comportamente, înlocuirea unor comportamente ce se impune a fi schimbate cu unele dezirabile, dorite mai mult de adulții din viața copilului și mai puțin de copilul însuși. Dar, ca să pot determina schimbarea, e necesar să determin cauza care menține comportamentul respectiv.

DETERIORAREA RELAȚIEI PĂRINTE-COPIL

De multe ori trec pragul cabinetului de consiliere psihopedagogică din cadrul școlii, părinți îngrijorați care vorbesc despre faptul că relația cu propriul copil se deteriorează, că nu mai comunică așa cum o făceau cândva, simțind că nu mai au ecou în sufletul copilului. Această situație vine la pachet cu multe frustrări, vinovăție și frică din partea adultului, iar din partea copilului cu nepăsare, detașare, lipsă de empatie, indiferență.

CE E DE FĂCUT?

Se știe că în spatele oricărui comportament stă o nevoie ce se vrea satisfăcută. Adultul are nevoie să fie ascultat și să se simtă confortabil emoțional, să fie sigur că își îndeplinește foarte bine rolul de părinte.

De cealaltă parte se află nevoile copilului: obținerea atenției adultului, confortul emoțional, recunoașterea din partea celor din jur, precum și siguranța fizică și afectivă.

**IATĂ CÂTEVA METODE PENTRU
DETERMINAREA SCHIMBĂRII
COMPORTAMENTALE:**

1. ÎNVĂȚAREA SOCIALĂ

Albert Bandura a susținut teoria potrivit căreia învățarea socială se bazează pe modelare, adică imitarea anumitor comportamente, idei sau atitudini atunci când le observăm. Este strâns legată de atenție, retenție, reproducere și voință și nu are legătură neapărat cu cogniția. Cu alte cuvinte, văd ce beneficiu îmi produce celui de lângă mine un anumit comportament și îl preiau, îl internalizez cu scopul de a obține același beneficiu. Salutul poate constitui un exemplu în acest sens, beneficiul fiind validarea socială, atragerea atenției fiind astfel bifată pe lista nevoilor personale.

2.CONDIȚIONAREA OPERANTĂ

Conform susținerilor lui Skinner, orice comportament are o funcție, apare și se menține atât timp cât aduce beneficii. Un exemplu în acest sens: voi face pe bufonul în clasă, atât timp cât colegii vor continua să râdă, satisfăcându-mi nevoia de confort emoțional amintit mai sus, precum și recunoașterea din partea lor.

3.RESPECTAREA REGULILOR - OFERIREA DE COMPORTAMENTE ALTERNATIVE

De menționat aici următorul aspect: regulile trebuie să fie puține, schimbate periodic, pe măsură ce au fost însușite, să fie formulate clar și în termeni pozitivi. De exemplu: utilizarea telefonului mobil este permisă până la ora 21,00.

Oferirea de comportamente alternative îi dă posibilitatea copilului să aleagă între două variante și asigurarea că decizia îi aparține în exclusivitate. (Când nu e impus, e mai probabil că regula va fi respectată). De exemplu: Faci tema imediat după masa de prânz, sau faci tema la o oră după ce ai terminat de mâncat.

Taxarea comportamentelor nedorite face referire la faptul că sancționez un comportament care nu a fost anterior menționat. De exemplu: îi aplic copilului o sancțiune pentru faptul că utilizează calculatorul la ora 23,00, el aflându-se în toiul unui joc interesant, fără să-i fi spus inițial că ora de culcare este 22,00.

O remarcă foarte importantă: **pedepsele mențin problema**. Îl învață pe copil ce să nu facă, NU ce să facă, iar pe adult îl determină să-și piardă controlul asupra propriului comportament (ridică vocea, spune o regulă pe care n-o mai urmărește....). De aici, copilul învață să evite pedeapsa. Ca urmare, **nu obțin efectul dorit**.

4.ÎNTĂRIREA COMPORTAMENTELOR DORITE

Se folosește tehnica recompensării (se recomandă lauda, aprecierea verbală). De exemplu: dacă obiectivul părintelui este de a stimula copilul să ia note mai mari, întăresc comportamentul de implicare în activitatea de învățare prin aprecierea efortului depus, precum și a oricărei note înregistrate ca fiind mai mare față de cele de dinaintea formulării obiectivului. Totodată îi ofer copilului ajutorul necesar pentru a crește notele. Prin această tehnică este mai probabil să-și dorească să continue efortul depus sau chiar să-l mărească, nevoile lui de securizare afectivă și atenție fiindu-i satisfăcute.

Succes și inspirație tuturor, părinți, profesori!

Ionela POPESCU
consilier școlar

ȘCOALA PĂRINȚILOR

EDUCAȚIA PĂRINȚILOR ÎN FAMILIA CONTEMPORANĂ DE LA DEZIDERAT LA NECESITATE

Trăim într-un veac al marilor paradoxuri. El continuă un secol ce a dat măsură puterii umane de cunoaștere și creație, îndeplinind multe din gândurile vechi ale umanității care până ieri țineau doar de fantezie. Am fost martorii unui secol în care s-au combinat cele mai mari contraste între construcție și distrugere, subdezvoltare și superdezvoltare, cultură și analfabetism, abundență și sărăcie, socialism și capitalism, totalitarism și democrație, pacifism și înarmare, creștere economică și scăderea resurselor, nevoia acută de sens și criza valorilor.

FAMILIA, OAZA DE LINIȘTE

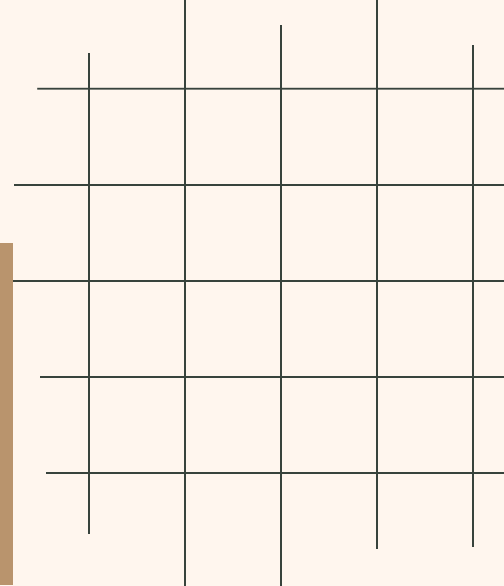
Acest vârtej al schimbărilor cuprinde în centrul lui familia, oaza de liniște, pace și stabilitate. Dar oare este familia oaza de liniște, pace și stabilitate? Va fi îndeajuns de puternică familia pentru a rezista convulsiilor sociale, prefacerilor economice și meandrelor politice? Oamenii mari sunt copleșiți de propriile întrebări, nu mai au timp sau nu mai știu să răspundă la întrebările copiilor, chiar ale propriilor copii. Într-o lume tot mai tulbure, copiii au nevoie să fie cât mai bine pregătiți de către părinți pentru viață.

MESERIA DE PĂRINTE

Meseria de părinte devine cea mai importantă din câte avem în viață, și totuși foarte puțini dintre noi sunt instruiți pentru ea. Pe de o parte, educația copiilor a devenit în societățile moderne, o problemă de interes național și a fost preluată în responsabilitatea statului care dezvoltă, în acest scop, un sistem de instituții specializate. Pe de altă parte, practicile cotidiene au arătat că influența acestor instituții nu este absolută, iar cercetarea științifică a pus tot mai clar în evidență importanța familiei.

A fi părinte este, astăzi, o “profesie” care trebuie învățată ca oricare alta. În plus, sunt tot mai mulți părinți care doresc să fie informați în legătură cu dezvoltarea copiilor lor, iar experimentele arată că, dacă sunt susținuți, părinții pot să-și asume sau chiar să organizeze programe educative pentru copii. A crește un copil este o faptă măreață, plină de semnificații. Apare astfel necesitatea educației părinților deoarece, dacă prima condiție în educație este să iubești copiii, cea de-a doua condiție pentru reuși în educație este să înveți tainele acestei științe.

Elena Anca ANGHEL
învățătoare

ISSN 2972-094X
ISSN-L 2972-094X

**COPIII SUNT CA FLUTURII...
DIFERIȚI, DAR ATÂT DE FRUMOȘI!**

REDACTIA

REDACTOR-ȘEF:

IRINA MĂDĂLINA CHIRIAC

REDACTORI:

ELENA ANCA ANGHEL

VLAD GABRIEL BANU

DIANA GIORGIANA BOSTAN

MARILENA GEORGETA DURECI

OANA-FLORENTINA GHEORGHE

MARIA-SIMONA OPRIȘA

IONELA POPESCU

ROZALIA DORINA RUSU

MARINELA TACHE

CORECTOR:

SILVIA MONICA HAȘIEGANU

GRAFICĂ:

IRINA MĂDĂLINA CHIRIAC

COLABORATORI:

DELIA IRIMIA, clasa a VI-a A

ȘTEFAN NEDELEA, clasa a VI-a B

EVA MARIA BARBU, clasa a VII-a B

TANIA ENACHE, clasa a VII-a B

ILINCA ROIU, clasa a VII-a C

MIHĂIȚĂ RĂZVAN MEREANU, clasa a VII-a C

IRINA TEODORA DURECI, clasa a VIII-a B

PETRU STOICA, clasa a VIII-a B

MIHAELA OPREA, părinte

ADRESA

ALEEA VLĂHIȚA NR. 1A SECTOR 3, BUCUREȘTI

WEB

<https://scoala92.invatamantsector3.ro/>

E-MAIL

revista92@scoala92.ro

TELEFON

021/3480375

TEMA NUMĂRULUI URMĂTOR: PAȘI SPRE SUCCES

Responsabilitatea pentru conținutul
articolelor aparține în exclusivitate autorilor.

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 92

ISSN 2972-094X

ISSN-L 2972-094X

#haicunoila92

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 92

ISSN 2972-094X

ISSN-L 2972-094X